

Lavantinske škofije

uradni list.

Vsebina. 39. Pontificia Commissio ad Codicis Canones authentice interpretandos. Dubia soluta in plenariis comitiis eminentissimorum Patrum. — 40. Mutationes in Missali Romano. — 41. Indulgentia plenaria toties quoties in sacello Portiunculae prope Assisium lucranda ad omnes et singulos anni dies extenditur. — 42. Razpis ustanovnih mest v kn. šk. dijaškem semenišču, Maksimilijanišče-Viktorinišče, za šolsko leto 1921/22. — 43. Knezoškofijska kronika. — 44. Osebna naznanila.

39.

Pontificia Commissio ad Codicis Canones authentice interpretandos.

Dubia soluta in plenariis comitiis eminentissimorum Patrum.¹

De reservationibus.

Utrum ad normam canonis 893, § 1 et 2, peregrinus teneatur reservationibus loci, in quo degit. — Resp.: Affirmative.

De sede confessionali.

Utrum can. 909, § 2: „*Sedes confessionalis crate fixa ac tenuiter perforata inter poenitentem et confessarium sit instructa*“, pro mulieribus tantum; an generaliter pro poenitentibus uti forma propria audiendi confessiones in ecclesiis et publicis oratoriis sit servanda. — Resp.: Negative ad 1^{am} partem, affirmative ad 2^{am}, firmo tamen praescripto canonis 910, § 2.

De officio funebri sollemni.

1° Utrum officium funebre quod non intra mensem a die tumulationis celebratur, sed intra mensem a die notitiae obitus alicuius qui in regione longe dissita decessit (v. g. in America), haberi debeat officium sollemne, de quo in can. 1237 quoad effectus paragraphi secundae illius canonis.

2° An Ordinarius, ad vitandos abusos eorum qui ultra mensem protrahunt officium funebre eo animo ut Parochus emolumenta non percipiat, possit statuere quod officium a parentibus celebratum pro defuncto publice et cum cantu habeatur uti officium sollemne funebre, quoad omnes suos effectus. — Resp.: Ad 1um et 2um: Recurrendum esse ad S. C. Concilii.

De abstinentia et ieiunio.

I. — 1° Utrum ad normam can. 1252, § 4, ieiunium cesset quando dies festus, qui ieiunium in vigilia habet adnexum, incidit in feria II, ita ut non amplius ipsum ieiunium anticipari debeat sabbato praecedenti.

2° Utrum verba: *nec pervigilia anticipantur* respiciant tantum exceptum tempus Quadragesimae,

an etiam totum annum. — Resp.: Ad 1um: Affirmative, salvo praescripto canonis 1253. — Ad 2um: Respiciunt totum annum.

II. — 1° Utrum si festum S. Iosephi, diei 19. Martii, incidat in feria sexta vel sabbato, teneat tantum lex ieiunii, an etiam lex abstinentiae. Et quatenus affirmative ad primam partem, negative ad secundam,

2° Utrum cesset lex abstinentiae, etiam si festum S. Iosephi inciderit in aliqua die quatuor Temporum. — Resp.: Ad 1um: Servetur canon 1252, § 4, seu non cessant nec lex ieiunii nec lex abstinentiae. — Ad 2um: Provisum in responsione ad 1um.

De devolutione collationis beneficiorum ad S. Sedem.

Utrum ad normam can. 1432, § 3 devolvatur ad S. Sedem collatio beneficii, si Ordinarius intra semestre ab habita certa vacationis notitia beneficium non contulerit non ex negligentia, sed ob absolutum defectum subiectorum. — Resp.: Negative.

De remotione Parochorum.

An sufficiat ad effectum amotionis invitatio publica ad renuntiationem per edictum vel ephemeridem facta ad instar citationis de qua in canone 1720, quando Parochus non comparet, et plane ignotum manet ubi degit eo ipso quod Parochus invitationem praedictam effugere intendit. — Resp.: Provisum in can. 2143, § 3.

Dubia soluta ab eminentissimo praeside commissionis.

De alienatione rerum ecclesiasticarum.

1° Utrum pretium, de quo in can. 1532, § 3, idem sit ac valor rei secundum aestimationem a probis peritis scripto factam ad normam canonis 1530, § 1, num. 1; an vero maius pretium per pu-

¹ Acta Apostolicae Sedis. An. XII. Vol. XII. Romae, 1. Decembris 1920. Num. 13. pagg. 575—577.

blicam licitationem, etc., oblatum ad normam canonis 1531, § 2.

2° An requiratur Apostolicae Sedis beneplacitum ad alienationem peragendam, si, indicta licitatione, pro pretio a peritis legitime taxato infra libellarum triginta milia, offeratur tandem pretium hac

summa superius. — Resp.: Ad 1um: Affirmative ad 1am partem; negative ad 2am. — Ad 2um: Provisum in responsione ad 1um.

Romae, 24. Novembris 1920.

Petrus Card. Gasparri, *Praeses.*

Aloisius Sincero, *Secretarius.*

40.

Mutationes in Missali Romano.

Ad normam novae editionis typicae Missalis Romani iuxta ea, quae in Folio officiali dioecesis Lavantinae iam dicta sunt, sequentes mutationes factae in Missali afferuntur:

1. Die 18. Iunii Missa nova de *S. Ephraem Syro* Diacono, Conf. et Eccl. Doct.

2. Die 5. Iulii in Epistola Missae de *S. Antonio Zaccaria* initio „*Pietas*“ praemittatur verbum „*Carissime*“.

3. Die 18. Iulii in Missa *S. Camilli* de Lellis mutata est Secreta: Hostia immaculata, qua illud Domini nostri Iesu Christi immensae caritatis opus renovamus, sit Deus Pater omnipotens, sancto Camillo intercedente, contra omnes corporis et animae etc.

¹ Lavantinske škofije uradni list, 1921. Št. VII. odst. 35. str. 70 nsl.

4. In Missa de *S. Ioachim* die 16. Augusti (in Missalibus antiquioribus Dominica infra Octavam Assumptionis B. M. V.) mutatus est Versiculus Gradualis, ut sequitur: *V. O Ioachim, sanctae coniux Annae, pater almae Virginis, hic famulis ferto salutis opem. Alleluia.*

5. In Missa *In medio*, de Communi Doctorum, loco unius Secretae *duae* substitutae sunt. Initium secretae Doctoris Pontificis erit: *Sancti N. Pontificis tui atque Doctoris* nobis, Domine etc.

Doctoris non Pontificis: *Sancti N. Confessoris tui atque Doctoris* nobis, Domine etc.

Quarum prima etiam die 28. Augusti in Missa *S. Augustini* E. C. D. utatur; item Postcommunio corrigetur iuxta illam de Communi: Ut nobis . . . beatus Augustinus Pontifex tuus et Doctor egregius, quaesumus precator accedat. Per Dominum.

41.

Indulgentia plenaria toties quoties

in sacello Portiunculae prope Assisium lucranda ad omnes et singulos anni dies extenditur.¹

Ss. D. N. Benedictus P. XV. consuetudinem, quae ab immemorabili tempore in templo de Portiuncula invaluit lucrandi indulgentiam eadem etiam aliis anni diebus, praeter unicum designatum ab Honorio Papa (sc. 2. Augusti), omni limitatione sublata, confirmavit et sanxit, ut in posterum fideles ex utroque sexu non tantummodo altera die mensis Augusti, sed singulis quibusque anni diebus, quibus, admissorum tantummodo sacramentali confessione rite expiati, non Basilicam Patriarchalem Sanctae Mariae Angelorum, in qua ne die quidem Augusti mensis altera talis indulgentia viget, sed in ipsa situm sacellum de Portiuncula visitent, quoties idem sacellum contrito saltem corde ingredientur, toties plenariam omnium

peccatorum suorum indulgentiam consequi valeant. Attamen, ut haec gratia omnino singularis permaneat vult et praecipit Summus Pontifex, ut haec indulgentiae de Portiuncula ad singulos anni dies amplificatio minime pertineat sive extendi queat, quavis de causa, ad alias etiam Minorum Ordinis ecclesias. Ad perennem denique auspici eventus memoriam in Breviario Rom. Seraphico in Lectione VI. Dedicacionis templi de Portiuncula recognitionis huius sive novae concessionis expressa mentio fieri debet.

¹ Acta Apostolicae Sedis. An XIII. vol. XIII. Romae, 18. Iunii 1921. Num. 8. pag. 298.

42.

Razpis ustanovnih mest v kn. šk. dijaškem semenišču, Maksimilijanišče-Viktorinišče, za šolsko leto 1921/22.

Z ozirom na tuuradni odlok z dne 17. julija 1878 št. 1451 se razpiše v kn. šk. dijaškem semenišču za prihodnje šolsko leto 1921/22 trinajst novih ustanovnih mest za zopetno oddajo.

Pogoje za sprejem je naša škofijska sinoda leta 1900 določila tako le:

„§ 69. Alumen in seminarium non suscipiuntur,

nisi qui legitimo matrimonio in dioecesi Lavantina oriundi, moribus probi, corpore sani, aetate non iusto provectiores; studia primae classis gymnasii cum laude absolverint et sua indole et voluntate spem attulerint, eos ecclesiae Lavantinae sacro ministerio perpetuo se tradituros esse.“ (Actiones et constitutiones Syn. dioec. anno sacro 1900 institutae et peractae. Marburgi, 1901. Pag. 456).

Pri otvoritvi novega dijaškega semenišča v Mariboru leta 1878 so se določili za sprejem naslednji bistveni pogoji, ki veljajo še sedaj. Glasijo se:

1. Poklic k duhovskemu stanu — brez izjeme — torej tudi pri tistih, ki so pripravljeni, plačati polno oskrbovalnino, ker dijaško semenišče ni konvikt ali navadna preskrbljevalnica; namen semenišča je čisto drug, namreč, da se mladeniči, ki se hočejo posvetiti duhovskemu stanu, za ta stan izobražujejo. Zato se v dijaško semenišče ne morejo sprejeti taki prošnjiki, ki imajo sicer velike zmožnosti in so vzornega vedenja, če nimajo poklica za duhovski stan, ali če njihovi starši in domači niso voljni, jih temu stanu izročiti, ali če so ti isti Cerkvi celo sovražni. (Sklepna beseda o pomenu in namenu dijaškega semenišča Lavantinskega v knjigi: Dr. Mihael Napotnik, Govor do semeniščanov in semeniške zgodovine obris. V Mariboru, 1910. Stran 170 do 185).

2. Lepo vedenje in dober napredek pri učenju.
3. Telesno zdravje.

4. Prošnjiki se le tedaj morejo upoštevati, če so z dobrim uspehom dovršili najmanj že prvi gimnazijski razred.

5. Gledé na starost imajo prednost tisti, kateri po dovršenem osmem gimnazijskem razredu še ne bodo prestopili 21. starostnega leta.

6. Vsak gojenec mora biti preskrbljen s potrebno obleko in prtenino in mora v semenišče za svojo rabo s seboj prinesiti dve odeji, eno podzglavno blazino, dva para rjuh, dve obrisači in dva servieta; tudi morajo starši, domači ali drugi dobrotniki semeniških gojencev sami poravnati stroške za učne knjige in šolske potrebščine. — Iz imetja zavoda se poleg

polne preskrbe gojencev plača snaženje perila, kurjava in svečava, kakor tudi zdravljenje obolelih gojencev.

7. Prošnji za sprejem se naj priložijo:

Krstni list, šolski izpričevali zadnjih dveh letih in ubožni list. Prosilci za eno zgoraj omenjenih ustanovnih mest naj prošnji za sprejem priložijo izjavo (reverz-obveznico), podpisano od njihovih staršev ali od variha in sopolpisano od dveh zanesljivih prič, s katero se starši oziroma varih ali kak dobrotnik zavežejo, da bodo preskrbovalnino letnih 1000 K semeniški blagajni povrnili v slučaju, da bi gojenec iz lastne krivde ne postal duhovnik Lavantinske škofije.

Prošnje za sprejem v kn. šk. dijaško semenišče se morajo vložiti najdalje do 10. avgusta pri pristojnem kn. šk. župnijskem uradu. Ker je malo časa, lahko kn. šk. župnijski uradi predložijo do zgoraj omenjenega dneva pri njih vložene prošnje neposredno kn. šk. ordinariatu, veže jih pa resna dolžnost, da vestno semkaj poročajo o nravnem obnašanju prošnikov in njihovih domačih in v kakšnem gmotnem stanju se nahajajo starši ali sorodniki prošnikov. Tudi naj kn. šk. župnijski uradi semkaj pišejo, če so prošniki gledé na zdravje in postavo po njihovem mnenju sposobni za vzvišeni duhovski stan.

Ker je še zmeraj velika draginja in ker kn. šk. dijaško semenišče ne more izhajati s svojimi dohodki, se opozorijo starši, da bodo morali plačevati za vsakega gojenca mesečno 300 K naprej ali v denarju, ali pa, če je le količkaj mogoče, v živilih vsaj polovico. Če bi pa padle cene živilom, se bodo predpisani prispevki znižali že med letom.

43.

Knezoškofijska kronika.

Tretja kanoniška vizitacija v letu 1921. Na god sv. Efrema levita in cerkvenega učenika, dne 18. junija, so se premilostljivi gospod knezoškof podali v Gornjegrajski dekanat. Že v Celju, potem pa v Rečici na Paki, kjer so izstopili, so bili od duhovnikov spoštljivo pozdravljeni. V Mozirju, ki je bilo vse v zastavah, so jih kaj prijazno sprejeli: komisar ondotne politične ekspoziture Dr. Janez Šiška, dva župana, eden za trg, drugi pa za okoliško občino, ter razni odlični tržani. Enako kakor tukaj so poleg dušnih pastirjev, šolske mladine in mnogobrojne množice ljudstva presvetlega kneza v Gornjemgradu pozdravili: okrajni sodnik Dr. Vojteh Hočevar, župan Franc Podbrežnik, kr. notar Franc Košenina, davčni nadupravitelj Franc Krajnc, oskrbnik graščine in posestev ljubljanske škofije Viktor Paresch in načelnik gasilnega društva Ignac Rup.

V vseh župnijah, katere so Prevzvišeni v tem dekanatu obiskali, je bil sprejem kljub tuptatam neugodnemu in nenavadno hladnemu vremenu veličasten in pristrčen. Verno ljudstvo ob bistri Savinji je hotelo svojemu Nadpastirju v preobilni meri pokazati otroško vdanost in neomajno zvestobo. Slavolok se je vrstil za slavolokom, ne le v bližini cerkev, temveč tudi med potom kakor n. pr. ob cesti iz Rečice skozi Št. Janž in Okonino mimo Sv. Frančiška Ksaverija na Stražah v Gornjigrad. Poleg tega so bile postavljene cele vrste zelenih drevesc in vitkih

mlajev, prepletenih z venci in s šopki. Večerne serenade dobro izvežbanih pevskih zborov, bakljada ljubenskega prostovoljnega gasilnega društva — v Gornjemgradu je morala vsled močnega naliva izostati — veselo streljanje iz topičev, mnogoštevilne zastave na cerkvah in hišah, vse to je bilo zunanje znamenje notranje radosti preblagih prebivalcev sočnatih dolin in solčnih planin nad prihodom visokega zastopnika svete Cerkve.

Kakor pa so vse te sijajne naprave in priprave očitno pričale o veliki ljubezni, tako je pazljivo poslušanje božje besede iz ust naslednika apostolov s splošno ginjenostjo razodevalo živo vero in srčno pobožnost povsod v obilnem številu zbranih vernikov. V Mozirju so na 5. nedeljo po Binkoštih slišali vzveličaven opomin »Salva animam tuam!« (I. Moz. 19, 17) s pretresljivo pridigo o imenitnosti in dragocenosti neumrjoče, od Boga Očeta ustvarjene, od Sina odrešene in od Svetega Duha posvečene duše. »Reši svojo dušo!« je zaklical misijonar sv. Frančišek Ksaverij vsakemu spovedencu, umirajoči škof sv. Alfonz Marija Liguori svojemu sorodniku in slavni papež Benedikt XII. je odgovoril odposlanec francoskega kralja: »Pojdite h kralju nazaj in mu povejte, da ko bi imel dve duši, bi eno daroval za njega; tako pa imam samo eno, zato ne smem grešiti!« V samostanski cerkvi v Nazarju so se poslušalci vneli za zmagoslavno in edinovzveličavno sveto vero v Kristusa in njegov nauk

(Haec est victoria, quae vincit mundum, fides nostra. I. Jan. 5, 4) po nedosegljivem vzgledu Marijinem. Njo je posebno zvesto posnemal sv. Francišek Asiški, razsvetljeni ustanovitelj III. reda, ki že 700 let cveti in bogato rodi najslajše sadove krščanskega življenja. Med potom iz Nazarja v Rečico so Prezvizišeni na prijazno povabilo škofijskega oskrbnika Fortunata Remše obiskali novo lepo kapelo sv. Jožefa na hribcu pri Marijinem gradu — arx Mariana. V Rečici so duhovljani na god sv. Alojzija občudovali ljubezen srca Jezusovega — kaj primerno v mesecu Srca božjega — do nedolžnih otrok. (Sinite parvulos venire ad me, et ne prohibueritis eos: talium est enim regnum Dei. Mark. 10, 14). Jezus je ljubil otroke iz srca, ko je še živel na zemlji, in jih ljubi še sedaj, ko sedi na desnici Boga Očeta v nebesih. Otroka je postavil odraslim za vzgled, nad otroci je storil velike čudeže n. pr. nad Jairovo hčerko in nad obsedenim dečkom, za nje se je posebno zavzema in v njihovo blaginjo je postavil svete zakramente.

V Gornjemgradu so farani na močnovrnem stotniku, na skesanem desnem razbojniku, zlasti pa na žalostni Materi božji in sv. Janezu, apostolu ljubezni, ob Gospodovem križu spoznali način, kako bi postali deležni božjega miru in kako bi si ga najlažje ohranili (Kadar pa v hišo pridete, jo pozdravite, rekoč: Mir bodi tej hiši! Mat. 10, 12); prihaja namreč iz treh dragocenosti: iz žive vere, krščanskega upanja in iz požrtvovalne ljubezni. V Lučah so se v Gospodu zbrani učili iskati milosti in pa miru (Filiplj. 1, 2) v vestnem obiskovanju najsvetejše da-

ritve, v vnetem češčenju in vrednem prejemanju presvetega rešnjega Telesa, v marljivem poslušanju božje besede, v milosrdni postrežbi bolnikov, v krščanski vzgoji ljubih otrok, v zvestobi do svete katoliške Cerkve in v gorečnosti za lepoto hiše božje. V Ljubnem so na god sv. Janeza Krstnika starši, botri in botre ter ostali verniki na svetopisemsko vprašanje »Kaj neki bo iz tega deteta? Kajti roka Gospodova je z njim« (Luk. 1, 66), dobili z ozirom na birmance jasen odgovor: Iz teh otrok bo 1. to, kar hoče Bog napraviti iz njih, 2. to, kar naj naredijo iz njih starši in botri in 3. to, kar bodo otroci sami iz sebe storili — vzgled Tomaž Morus, slavni angleški državnik in mučenik za sveto vero, in njegova hčerka Marjeta.

Najboljši del duhovnih dobrot in nebeških milosti pa so dobili blagi birmanci, po sveti spovedi in svetem obhajilu dobro pripravljeni na te svoje binškošne praznike. Mnogi med njimi, zlasti v Rečici in v Lučah, so ravno na birmski dan iz škofovih rok prejeli v presveti hostiji svojega božjega Prijatelja. Birmanih je bilo v Mozirju 329, pri Sv. Mariji Nazaret 128, v Rečici 332, v Gornjemgradu 481, v Lučah 324 in na Ljubnem 304, skupaj 1898.

Kaj čuda, da so se hvaležni in rahločutni Savinčani od premilega Nadpastirja, ki so še povrh vse Njim poklonjene šopke, tudi one iz svežih planinskih rož, darovali sveti grofinji Elizabeti na Ljubnem, s solzami v očeh kaj težko ločili, kakor n. pr. v Lučah. Vsedobri Bog naj s svojo vsemogočno milostjo trajno blagoslovi prenaporno apostolsko delo!

44.

Osebnostna naznanila.

Imenovan je bil p. n. gospod kanonik Maksimilijan Vraber, doctor rom. in iure canonico, za odposlanca Cerkve in zastopnika veroučiteljev v višjem šolskem svetu v Ljubljani; za njegovega namestnika je bil obnem imenovan p. n. gospod Dr. Anton Medved, kn. šk. duhovni svetovalec in profesor veronauka na gimnaziji v Mariboru (12. marca 1921).

V Lavantinsko škofijo je bil sprejet gospod Jožef Krančič, duhovnik trž.-kop. škofije (1. junija 1921).

Umeščeni so bili gospodje: Janez Alt, mestni vikar v Celju, kot župnik pri Sv. Andražu v Slov. goricah in Franc Lasser, provizor pri Sv. Jožefu na Frankolovem, kot župnik ravnatom (1. aprila 1921); Martin Medved, župnik v Laporju, kot župnik v Braslovčah in Janez Vogrinec, kapelan v Gornjemgradu, kot župnik pri Sv. Francišku na Stražah (1. maja 1921); Jožef Sigl, župnik v Trbonju, kot župnik v Dramljah (1. junija 1921); Jakob Čebašek, kapelan pri Sv. Martinu pri Šaleku, kot župnik pri Sv. Miklavžu nad Laškim (1. julija 1921).

Postavljeni so bili gospodje: Dr. Valentin Mörtl, kapelan v Marenbergu, za provizorja ravnatom (31. marca 1921); Friderik Volčič, župnik v Breznu ob Dravi, za upravitelja dekanije Marenberg (1. aprila 1921); Anton Šebat, župnik na Gornji Polskavi, za soprovizorja v Spodnji Polskavi (18. aprila 1921); Franc Kren, kapelan v Laporju, za provizorja ravnatom in Anton Esseako, duhovnik krške škofije, za provizorja v Belih vodah (1. maja 1921); Janez Kogelnik, duhovnik krške škofije, za provizorja v Trbonju (1. junija 1921); Vincenc Lorenčič, župnik pri Sv. Ožbaltu ob Dravi, za soprovizorja župnije Sv. Katarina v Kapli (18. junija 1921); Franc Treiber za provizorja pri Sv. Miklavžu pri Slovenjgradcu (26. junija 1921).

Nastavljeni so bili gospodje: Peter Jurak, kapelan pri Sv. Juriju ob Ščavnici, kot mestni vikar v Celju (1. aprila 1921); duhovnika trž.-kop. škofije: Jožef Krančič kot kapelan v Gornjemgradu in Peter Sveglj kot II. kapelan pri Sv. Juriju ob južni železnici (1. maja 1921).

Prestavljena sta bila gospoda kapelana: Janez Oblak od Sv. Lovrenca nad Mariborom (I) k Sv. Benediktu v Slov. goricah (1. junija 1921); Simon Šimonc iz Dramelj k Sv. Martinu pri Šaleku (1. julija 1921).

Zopet nastavljeni so bili gospodje: Alojzij Sunčič, provizor pri Sv. Andražu v Slov. goricah, kot kapelan pri Sv. Juriju ob Ščavnici (1. aprila 1921); Jakob Bohak, provizor v Braslovčah, kot kapelan ravnatom (1. maja 1921); Simon Šimonc, provizor v Dramljah, kot kapelan ravnatom; deficiente: Leopold Amon kot kapelan na Črni gori; Alojzij Mesiček kot II. kapelan v Štaremtrgu in Franc Satler kot II. kapelan pri Sv. Juriju ob Ščavnici (1. junija 1921).

Dopust zaradi bolezn so dobili gospodje: Jožef Lassbacher, župnik v Belih vodah in Janez Verbanjšak, II. kapelan pri Sv. Juriju ob južni železnici (1. maja 1921); Jožef Vrečko, kapelan pri Sv. Benediktu v Slov. goricah (1. junija 1921); Marko Škofič, kapelan v Črešnjevcu (30. junija 1921).

V stalni pokoj je stopil gospod Gašpar Kačičnik, župnik pri Sv. Francišku na Stražah (1. maja 1921).

Začasno prazna ostanejo mesta kapelanov v Laporju, v Marenbergu, v Črešnjevcu in v Dramljah.

Umrli so gospodje: Peter Štefan, duhovni profesor kr. vojaške višje realke v Mariboru, dne 20. marca 1921, v 54. letu starosti; titl. gospod Avguštin Hecl, kn. šk. duhovni svetovalec, dekan in župnik v Marenbergu, dne 30. marca 1921, v 74. letu starosti; Franc Heber, župnik v Spodnji Polskavi, dne 13. aprila 1921, v 69. letu starosti; Jožef Vrečko, bivši kapelan pri Sv. Benediktu v Slov. goricah, v občni javni bolnišnici v Mariboru, dne 8. junija 1921, v 32. letu starosti; Michael Korošec, zlatomašnik, vpok. župnik od Sv. Helene v Loki, v Ljubljani, dne 17. junija 1921, v 91. letu starosti; Matija Frece, vpok. župnik od Sv. Andreja v Belih vodah, v Žalcu, dne 18. junija 1921, v 74. letu starosti.

Kn. šk. Lavantinski konzistorij v Mariboru,

dne 25. julija 1921.

Martin Matek,

doctor rom. in iure canonico,
ravnatelj kn. šk. pisarne.